

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Meiosis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

ταῦτα Φερᾶς, Παγαστὸς, Μαγιπτορ, πάλιν δὲ
Ιελετοὺς Σεμπτου Σίπτορ, ὧντες εἰς Θράκην διέτελεν τούς τὰς θεραπεύσας, τούς τὴν καταστάσιαν τῆς Βασιλείων, οὐδένησσε παῖδαν ράχας, σύντονος τὸν ράχην απέκλινεν, ἀλλ' εὐθὺς ὅλωθισες ἐπεχέρησεν τὰς δύο Ιλυρίους, καὶ Πασιονας, μάνσης, καὶ πρὸς αρύμεσαιν, καὶ ὅπηνς ἀνέπτωτο.

composuisset, in Thraciam abiit. Deinde ibi, Regibus alijs eius, alijs constitutis, in morbum incidit: ex eo paululum recreatus, non ad socordiam se deflexit, sed statim Olymphi est aggressus. Eius autem in Illyrios, & Pæones, & aduersus A-

rymbam, & quod
non.

PROLEPSIS.

Prolepsis habet frequentes, est enim pugnax rationibus, & in aliorum subodorandis,
refellendisq; obiectionibus sagax & industrius.

Tι δοῦτος δέν, ἔπειτα, ταῦτα λέγεις οὐτινόν;
Ινα γνῶτε, ὃ ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ οὐδέποτε
ἀμφότερα, καὶ τὸ προτελεσθεντέρον οἷς εἰς τὰν
πραγμάτων, οὐς ἀλιστίπετε. Καὶ τὸν φιλοπραγ-
ματίν, ἢ πρὸς διπλοῖς χρῆται, καὶ συζῆται πλή-
πον. οὐδὲ οὐδὲ τοις διπλοῖς ἀγαπήτας τοῖς πε-
πραγμένοις ήσυχοις σχίσει.

Quid ergo, inquiet aliquis, ista nobis com-
memoras nunc? Vtrumque, ut cognoscatis, Atheniates, & sentiat, tum projicere
singularim semper aliquid rerum, quam non
expedit: tum perpetuum in rebus gerendis
alacritatem, qua erga omnes Philippus vtitur:
præ qua fieri non poterit, ut rebus gestis
contentus, in otio se con-
tineat.

ALIVD EXEMPLVM PROLEPSEOS.

Tοῦ μὲν οὖν θητημένου, ιστος φύσιμης ἀρ-
ράδιον, καὶ παγαστὸς ἄναι, τὸ δὲ ὑπὲρ τὸν
ταρσόντων, δὲ δεῖ πράττειν, ἀποφάνεσθαι,
τὸτε ἔναντι συμβέβλεπτο. Τὴν δὲ σύντονον μὲν, καὶ
ἄνδρες Αθηναῖοι, τὸ δὲ οὐλάκιον οὐκέτε οὐ τὸν
εὔποτε, ἀλλὰ τὸν οὐσάτοντες περὶ τὸν πραγμά-
των εἴποτας, εἰς ὥρην ποιεῖσθαι, ἀντιμητρά
γνώμην ἔχειν, οὐ μηδὲν γε δεῖν, τὸν δὲ ταῦ-
τα φάλειαν σκοπῆνδι οὐκοτείλασθαι.

A reprendere quidem, dixerit forsitan alius
quis esse facile, & cuiusvis: quid autem de
his rebus statuendum sit, pronuntiare, id esse
consiliarij. Ego vero, quanquam illud non
ignoro, sapere vos, non ijs, qui sunt in culpa, sed
his, qui postremi sententiam dixerint, itasci,
vbi quid ex sententia non euenerit: non ta-
men arbitror meā priuatae salutis ita haben-
dam esse mihi rationem, ut quicquam dissimilem,
quod ēre vestra futurum esse du-
cam.

MEOSES.

Tanta industria plerumque virtuperat, ut videatur rem minuere; callide tamen
auget, nam præter tuū istius moderationis altius imprimet vulnus.

Vide, quād molliter agit. dices eum Philippo parcere, satis tamen indicat eum in hoc
auctu se superfundens fortuna, praua qualibet posse committere.

Objicit. **K**αὶ διηθετεῖται οὐδέποτε, ὡς πασι, καὶ μη
δὲ οὐδέποτε φτισοντεσ. τὸ γαρ τὸ περδί.

Et homo importunus est, ut aiunt: neque
profestò id incredibile fortassis est: nam
XX res

τεν παρά τὸν δέκαυ, ἀφορμὴ τὸ γράπτο-
κεῖται γίνεται.

res secundiores, quam par est, temeritatis occasionem incautus præbent.

S V B I E C T I O

Subiectiones contortas amat, & pugnaces, quæ totæ rigeant aculeis rationum.

HΝῦν ἔχεινα Φίληππον-Θάλασσην, πέμπτον
τεκνόν της θερινής περιόδου βαθύτερην; Θρησκεῖον; μὴ
διαν ταρφόν εἶπεν οὐχὶ συνιησενεπιτηρούσαντας.
ἀλλὰ Φωκεῖς; οἱ γνωσκότεροι σύνοιστε δύντες φω-
καπτήσαιν, τάν μη βιώσαντης οὐδὲντες. Η ἀλλοθις;
αλλ' ὃ τάν συνίται βελτίστησαι.

SIN illa Philippus occuparit: quis cum porrò
huc ire prohibebit? Thebani' ne sit dictu
acerbius, etiam expedire vñā irruptum. An
Phocenses? qui ne sua quidem sine vestris au
xilijs tueri posseant. Aut alius quispiam?
at hercule, no
let.

EXAGGERATIO CLADIS BELLICAE.

In exaggerando non est verbosus, sed de industria concidit orationem,
& vt Timantes in tabulis, plura relinquunt cogitanda, quam pingit.

Eἰ δὲ πόλεμος οὐδὲν, πόστα χρήνομεν
ζητιώντες; καὶ προτέσσαν ἡ θύρη. οὐκ οὐ
πραγμάτων αἴτιον, εὐθείας ἐλαττωνός
μιας, τοῖς γε σφροσί:

Quod si que hostiles copix venerint: quan-
tæ clades erunt metuenda: accedit proter-
uitas, atque infuper ipsius rci dederus: quod
nullus minus est detrimento, sanis quidem ho-
minibus.

E P I P L E X I S.

¶ Η φρυσάτω θεοὶ ταρπέων, πότε ἀλ-
λοβεν ισχυρός γέγονιν, ἢ παρ' οὐδέποτε,
φίλιππος; ἀλλ' ὁ τόπος, ἐγαῦτα φάντας, ταῖς
εἰς αὐτῆς τὴν τάξιν οὐδὲν θέλει; χρήστην δέ
εἰστενέχοι; τὰς ἐπάλληλες δὲ κοινώμενοι, καὶ τὰς
ὅδες δέ οὐτικενάζοντες, ωράτας, ωλήψεις; δι-
πολέλειται δὲ τὸ τοπίον τούτο τοιαῦτα ταττέν-
ουσιν; ὃν εἰ μὲν πιλαχῶν πάθεισιν γεγόνατι,
οἷδε δέ διόπτρας ἔντυποι, ἵνα τοι τὰς ίδιας τὴν
μοσικῶν τικοδομημάτων σεμνοτέρας εἴσῃ καὶ οὐ-
κανασμένας· ὅταν δέ τοι τάξιν εἰλάτω γέγο-
νε, τοσούτη τὰ τέτταν θοξεύσῃ. Περιττὸς τοι
λογιστής τοι, πολιότερος φύσις, ἐπειδὴ καλλιτεχ-

Alioqui progreditur aliquis, & mihi dicat, unde nisi per nosmetipos, ita sint auctae opes l'philippi? Sed heas tu, si virtutis haec sunt, at urbanarum rerum status est melior. E quid autem dici queat num propugnacula, quae te & otio inducimus? & viæ, quas reficiimus? & fontes? & nugas? Eos quæso inremini, quorum haec acta sunt in Republica: quodrum alij è mendicis facti sunt diuites, alij ex obscuris clari, nonnulli priuatis ædes publicis substructionibus splendidiores compararunt: & quanto respulca plus detrimenti cepit, tanto res istorum factæ sunt ampliores. Quæ igitur causa est horum omnium? & cur tandem omnia tua præclarè habuerunt, & nunc hand rectæ? Primum, quod & populus, cum ipse mil-